

LAISVE

Semi-Weekly
102-02 Liberty Ave.
Ozone Park, N. Y. 11417
Telephone: 641-6887
Area Code 212

Entered as second
class matter at the
Post Office of Jamai-
ca, N. Y., under the
Act of March 3, 1879

LAISVE

THE LITHUANIAN SEMI-WEEKLY

LAISVE—LIBERTY

Dukartsavaitinis

Dalyje Queens apskrities (N. Y.)	\$10.00
Kanadoje	\$10.00
Kitur užsienyje	12.00
Jungtinėse Valstijose	\$9.00
Pavienio egzemplioriaus kaina	10 centų

PRICE 10c

No. 11

Antradienis, Vasario (February) 8, 1972

Ozone Park, N. Y. 11417

Metai 61-iejį

KRISLAI

Pailgino karą 20 valandų
Narkotistų nuostoliai
Kriminalizmas plečiasi
Darbo žmonės nukentėjo
Savaitė be penktadienio

— J. Gasiūnas —

Dabar sužinota, kad Nixonas išlaikė 20 valandų Pakistano pranešimą dėl nutraukimo su Indija mūšių ir pasidavimą. Pakistano pranešimas buvo pasiūstas per Washingtoną į Indiją, bet jis Washington buvo sulaukytas 20 valandų.

Tokiu būdu Nixonas pailgino Pakistano-Indijos karą 20 valandų. Per tą laiką karą tęskiantys pakistaniečių, indiečių ir bengaliečių žuvo.

Nixonas kaip nors norėjo prailginti Pakistano - Indijos karą. Veikiausiai Nixonas bandė Pakistano diktatorių Khaną įtikinti, kad jis nebaigtų karo.

New Yorke užregistruota daugiau kaip 100,000 narkotistų. Manoma, neužregistruotų narkotistų gali būti kita tiek. New Yorkas — vyriausias narkotistų biznis centras. Visoje šalyje gali būti narkotistų apie tiek, kiek New Yorke.

Didesnę pusę kriminalizmo papildė narkotikų naudojimai. Jų padaryti nuostoliai į metus Jungtinėms Valstijoms kainuoja daugiau 5 milijonų dolerių.

Kongresinis subkomitetas kriminalizmui tirti siūlo Kongresui paskirti 50 milijonų dolerių suradimui vaistų, kurie galėtų pilnai pagydyti narkotistus.

Nuo vagių ir plėšikų nukentėia arti 7 milijonai amerikiečių į metus. Kai kurie ir gyvastį praranda, kai kam tenka panešti fizinius sužeidimus.

Apskačiuojama, kad daugiausia Jungtinėse Valstijose nuo plėšikų nuostolių patenka moterys ir jaunimas tarp 18 ir 20 metų. Pasirodo, kad moterys ir jaunimas mažiau laikosi atsargumo, kaip suaugę ar senesnio amžiaus vyrai.

Kriminalizmas laipsniškai užkariauja didžiuosius miestus.

Antrojo pasaulinio karo metu Karo Darbo Taryboje buvo ir AFL - CIO prezidentas Meany. Tuo metu prekių kainos pakilo 43 proc., korporacijų pelnai — 225 proc., o algos tepakilo tik 23.5 proc.

Nuo 1965 metų savaitinės algos, bendrai skaičiuojant, sumažėjo nuo \$92.01 iki \$91.54 1971 m. Tuo laikotarpiu prekių kainos ir korporacijų pelnai milžiniškai pakilo, dolerio vertė smarkiai nupuolė.

Taigi, 1971 m. rugpiučio mėn. Nixonas įšaldė aukštai iškilusias prekių kainas ir paliginamai žemas algas. Darbo žmonės nukentėjo, turčiai — praturtėjo. Įšaldymo procese Meany kooperuoja su Nixonu.

Lietuvos žurnalas "Mokslas ir Gyvenimas" rašo:

"1147 m. popiežius Eugenijus III atvyko kažkurį penktadienį į Paryžių. Tačiau tais laikais penktadieniais žmonės būtinai turėjo pasninkauti, ir miesto gyventojai negalėjo tinkamai pavalinti šventojų tėvo. Paryžiečiams į pagai-

Kinija drąsina Pakistaną priešintis Indijai, teikia ir militarinę pagalbą

Ravalpindis. — Pakistano prezidentas Bhutto su savo delegacija grįžo iš Pekino, kur turėjo per trejetą dienų pasitarimus su Kinijos premjeru Čou En-lai ir kitais Kinijos vadais.

Kinija pasižadėjo teikti daugiau finansinės ir militarinės paramos Pakistanui. Čou En-lai ir Mao padaršino prezidentą Bhutto ir to-

liau priešintis Indijai. Bhutto griežtai reikalauja, kad Indija tuoj ištrauktų militarines jėgas iš Rytų Pakistano (Bangladešo), taipgi iš Kašmiro parubėžio.

Pakistanas jau nutraukė ryšius su Britanijos bendruomene (komonveltu). Anglija pasisakė už Bangladešo pripažinimą.

Indokinijos patriotų atstovų konferencija prieš agresiją

Paryžius. — Abiejų Vietnamų, Laos ir Kambodijos patriotų atstovai susirenka aptarti tolesnius žygius kovai prieš Amerikos imperialistų agresiją. Jie padarys bendrą deklaraciją dar prieš Nixonui atvykstant į Pekiną.

Kambodijos atstovas Seng

pareiškė, kad bendros karo komandos nebus. "Mes kovojame savo šalyje už nacionalinę revoliuciją prieš svetimsalių invaziją. Revoliucijos negalima eksportuoti," sako Seng. "Mes glaudžiai kooperuojame, bet kovojame kiekvienas už savo šalies reikalus."

Kiniečiai sveikėsi už amerikiečius

Washingtonas. — Dr. Paul D. White su kitais dviem amerikiečiais daktarais lankėsi Kinijoje. Grįžę jie pasakė, kad kiniečiai yra sveikėsi už amerikiečius.

Dr. White aiškina, kad kiniečiai neturi privačių automobilių. Jie daugiausia pėsti ateina arba dviračiais važiuoja. O tai geriausias išsimumkstinimas, sveikatai labai naudingas.

Bėda su amerikiečiais tame, kad jie automobiliais visur važinėja, tai neturi reikalingos mankštos. Tokiu būdu jų sveikata nėra tokia tvirta.

New Yorkas. — Iš Jungtinių Valstijų ligoninių išvagia medicininį įrankių ir kitų reikmenų daugiau kaip 100 milijono dolerių vertės.

Jungtinės Tautos pripažįsta Bangladešą

New Delhis, Indija. — Jungtinių Tautų atstovas, taipgi ir Pasaulinio banko prezidentas McNamara lankėsi Bangladešo respublikoje ir ten jie tarėsi apie teikimą jai paramos. Pasakui McNamara atvyko Indijon ir iš ten vyko Washingtoną.

Pasirodo, kad Jungtinės Tautos ir Pasaulio bankas pripažįsta Bangladešo nepriklausomybę prieš Pakistaną norą.

bą atėjo pats popiežius: jis tuojau pat išleido ediktą, paneičiantį tą savaitę penktadienį į ketvirtadienį.

Tuo būdu minėtais "viešpaties metais" viena savaitė turėjo du ketvirtadienius ir nė vieno penktadienio."

TSRS ir Kinija smerkė rasizmą, kolonializmą

Addis Ababa, Etiopiija. — Tarybų Sąjunga ir Kinija griežtai smerkė Pietų Afrikos ir Rodezijos baltųjų puoselėjamą rasizmą ir Portugalijos palaikomą kolonializmą čia laikomoje Jungtinių Tautų saugumo tarybos sesijoje. Kritikavo Anglijos ir Amerikos paramą Portugalijai, taipgi kooperavimą su Pietų Afrika ir Rodezija.

Kinijos ambasadorius Huangas bandė kaltinti ir Tarybų Sąjungą neva už neokolonialinę politiką Afrikoje. TSRS ambasadorius Malikas jam atkirto: "Tūli socializdavikai bando sukskaldyti antiimperialistinį frontą."

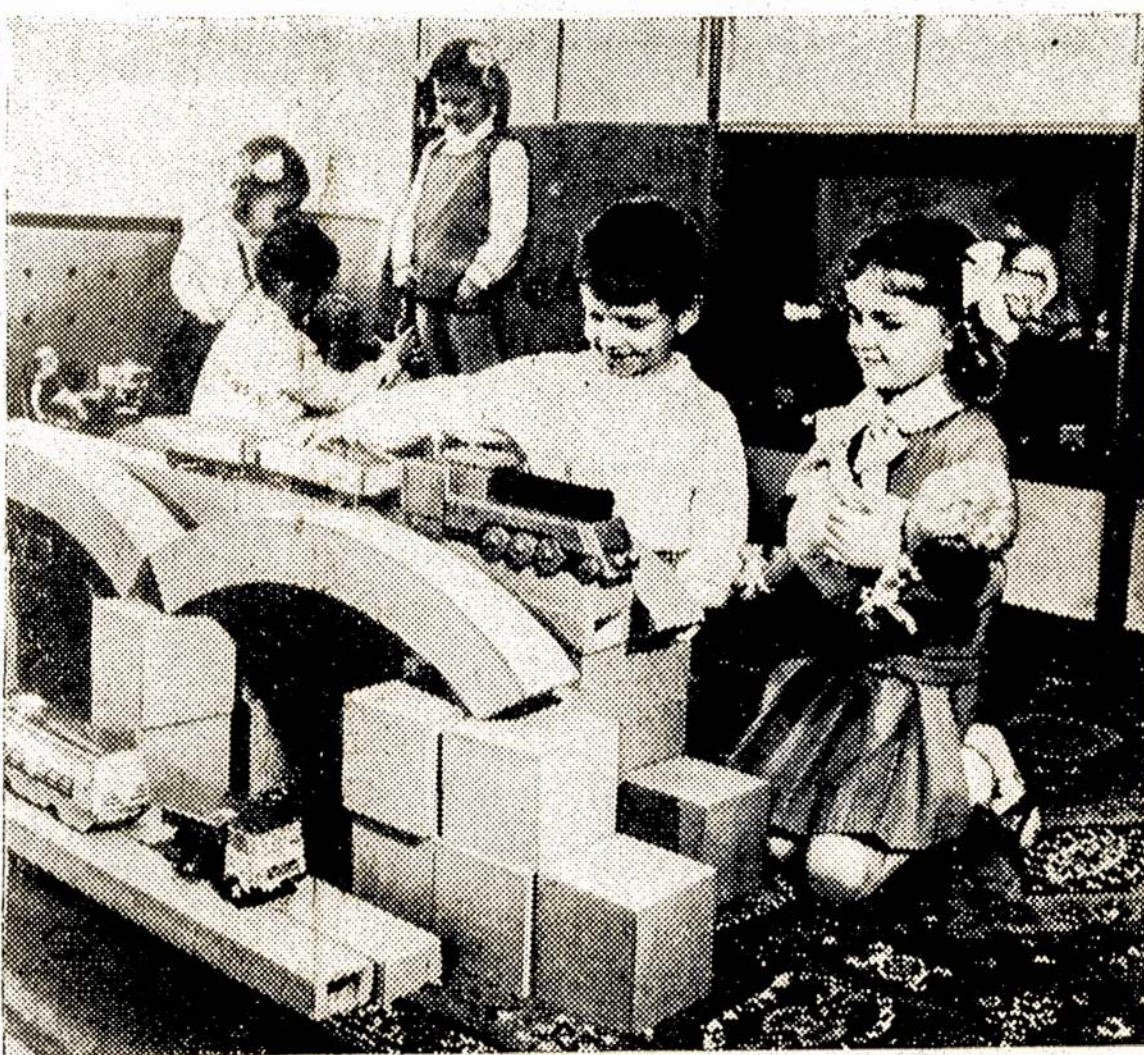
Budapeštas. — 34 šalys sutiko dalyvauti tarptautinėje ekonomikos ir prekybos parodoje Vengrijoje gegužės 19-29 dienomis.

Pirmoji Afrikos mugė

Daugiau kaip 40 Afrikos žemyno šalių dalyvaus pirmojoje visos Afrikos prekybos mugėje, kuri prasidės vasario 23 d. Kenijos sostinėje Nairobyje. Apie tai pranešė Kenijos ambasadorius Tarybų Sąjungoje Džonas Viljamas Ndisis tarybinių žurnalistų spaudos konferencijoje.

Mugė vyks Afrikos Vie-nybės organizacijos sistemoje. Jos tikslas — skatinti AVO valstybių prekybinių ryšių vystymą, taip pat pademonstruoti jų potencialias galimybes ekonomiskai bendradarbiauti su kitų žemynų šalimis.

TASS-ELTA

Smagu žaisti, kai aplinkui daug vaikučių (Kauno miesto 79-ajame lopšelyje-darželyje).

M. Ogajaus nuotrauka

NAUJIENOS IŠ LIETUVOS

Kapelos kelionė į Maskvą

Į Maskvą išvyko Vilniaus gražtų gamyklos kaimo kapela ir vyrų vokalinis instrumentinis kvartetas. Vilniečiai dalyvaus "Intervizijai" ruošiamoje spalvotoje "Karuselės" laidoje.

Saviveiklininkai ketina supažindinti televizijos žiūrovus su dalimi savo koncertinės programos — lietuvių liaudies ir kapelos vadovo L. Pranulio originaliomis dainomis.

I. Šmitas

Poliklinika su baseinu

Panevėžio aštuntos mechanizacijos valdybos ekskavatoriaus mišinistas Jonas Balčiūnas, jo padėjėjas Stasys Suleas, buldozerininkas Stasys Gailiusis ir kiti pradėjo kloti pamatus naujai vaikų poliklinikai. Triaukštį politchnikos pastatų numatyta užbaigti 1972-ųjų metų paskutiniame ketvirtyje.

Naujoji vaikų poliklinika turės gydymosios mankštos ir fizikultūros kabinetą su

uždaru baseinu, kitus puikius specializuotus kabinetus. Per pamainą ji pajėgs aptarnauti 500 mažųjų pamevežiečių.

J. Peldžius

Naujos parduotuvės, valgyklos

Radviliškis (ELTA). — Žalgirio gatvėje atidaryta kulinarijos - konditerijos parduotuvė "Užėgėlė." Joje galima nusipirkti kulinarijos - konditerijos gaminių, išgerti karštos kavos, atsigavinti sultimis.

Netrukus prekybos centrą su valgykla kavine gaus Vėriškių tarybinio ūkio žemdirbiai.

1972 metų pabaigoje pirmuosius lankytojus pakvies kavinė "Žara," įsikūrusi šalia naujojo miesto viešbučio. Metų gale duris atvers didelis gastronomas su pramoninių prekių skyriumi antrame aukšte Kapsuko ir Vaizganto gatvių kampe, o 1973 metais radviliškiečiai gaus vieną moderniausių respublikoje universalinę parduotuvę.

Organizuojasi sulaikyti Nixoną prezidentiniuose rinkimuose

Washingtonas. — Kongresinis Negrų Kokusas ir kiti išrinkti negrai viršininkai, taipgi civilinių teisių gynėjai bendrai ruošiasi sulaikyti Nixoną, kad jis rinkimuose nelaimėtų prezidento vietas.

Tuo tikslu šaukiama konvencija kovo 10-12 dienomis Gary, Ind. Tikimasi turėti daugiau kaip 4,000 deleg

LAISVE

LITHUANIAN
SEMI-WEEKLYPUBLISHED BY THE LITHUANIAN CO-OPERATIVE
PUBLISHING SOCIETY, INC.Published Tuesdays and Fridays, except in case of Holidays
102-02 LIBERTY AVENUE, OZONE PARK, N.Y. 11417Entered as second class matter at the Post Office of Jamaica, N.Y.
Established April 5, 1911

ANTHONY BIMBA, Editor

SUBSCRIPTION RATES:

United States, per year	\$9.00	Canada, Lat. Amer., per year	\$10.00
United States, per 6 months	5.00	Canada, Lat. Amer. 6 months	\$5.50
Queens Co., per year	\$10.00	Foreign countries, per year	\$12.00
Queens Co., per six months	\$5.50	Foreign countries, 6 months	\$6.50

Toks tokį pažino ir ...

LIETUVOJE žmonės sakydavo: "Toks tokį pažino ir i svečius pavadino." Amerikoje žmonės sakoma: "Birds of a feather flock together." Abudu posakiai gerai apibūdina prezidento Nixono neprisotinamas ambicijas. Susidės jis ir su patimi "velniu", jeigu jis padės jo politinei karjerai.

Pranešama, kad šiomis dienomis prezidento pakviestas Washington lankėsi naujai išrinktas Philadelphiajos majoras, arčiausias reakininkas Mr. Frank Rizzo. Mr. Rizzo yra demokratas. Tai kodėl prezidentas jį taip pamylėjo, kad net i svečius pasikvietė? I klausimą puikiai atsako kolumnistas Sandy Grady Philadelphiajos "The Sunday Bulletin" sausio 30 d. laidoje.

Net dviem atvejais Nixonas prašio didžiulę Pennsylvaniajos valstiją. Prakišo 1960 metais prieš Kennedy 117,000 balsų, o 1968 metais prieš Humphrey 169,000 balsų. Jis mano, kad šiemet rinkimuose jam gražiai pasitarnaus jo susibičiuliavimas su Philadelphiajos miesto majoru demokratu Mr. Rizzo. Be to, prezidento itaka didmiesčių gyventojuose, kaip žinia, nėra labai didelė. Bet jeigu jam pavyks laimėti tokio didmiesčio vadą ir majorą, jau bus kas kita. Ir kitų miestų žmonės gal pagavos, kad ponas prezidentas nėra jau toks blogas žmogus, kad ir jam labai rūpi miestų ir jų žmonių problemos. Taigi jis ir mojas vienu šūviu nušauti net du gana gražius zuikus—laimėti Pennsylvaniają ir pakelti savo itaką didmiesčių gyventojuose.

Ir galimas daiktas, kad jo šis "gudravojimas" jam gali puikiai apsimokėti. Vienas jau aišku, būtent, kad Mr. Rizzo suskaldys Pennsylvaniajos demokratų, savo šalininkus nusivesdamas i prezidento stovyklą.

Negarbingiausia bičiulystė

ŠIOMIS dienomis Kinijos Liaudies Respublikos sostinėje Pekine tris dienas pas komunistus viešėjo Pakistano prezidentas Zulfikar Ali Bhutto. Ten jis tarėsi ne tik su premjeru Ohou En-lai, bet ir vyriausiu Kinijos Komunistų Partijos vadu Mao Tse-tungu. Sugrįžęs namo jis negalėjo atsidžiaugti Kinijos vadų nusistatymu Pakistano atžvilgiu. Jie labai gerai ir prielankiai suprantą Pakistano vyriausybės politiką. Jie dar kartą pasmerkę Indijos valdžios suteiktą pagalbą bengaliečių tautai išsilaisvinti. Jie pilnai pritaria Bhutto ambicijai ir siekimui likviduoti naują bengaliečių valstybę Bangladeš ir susigražinti Rytų Pakistaną jo dar valdomo Vakarų Pakistano vėliava. Ateityje jo ir kiniečiai veiksia bendrai ir t. t.

Žinoma, gal naujasis Pakistano diktatorius per daug giriasi, kad pakeltų savo prestižą savo pasekėjuose. Žiūrėkite, kokią didelę šalį Pakistanas turi savo talkininkę!

Bet jau pati Mr. Bhutto misija ir kiniečių vadų su juo tarimasis bei bendras išstojimas prieš Indiją pakankamai įtikina, kad čia pasaulis mato vieną iš negarbingiausių bičiulysčių visoje istorijoje. Komunistų vadai ir galva kruviniausios militarinės diktatūros, kuris pernai tik per devynius mėnesius, Rytų Pakistane išskerdė šimtus tūkstančių žmonių, o daugiau kaip dešimt milijonų priverstė bėgti iš savo žemės i Indiją, suranda bendrą kalbą ir pasižada vieni kitiems padėti!

Nesunku suprasti Mr. Bhutto ir jo ambicijas, bet kur yra nudardėję didžiosios Kinijos vadai? Nejaugi jų neapykanta Tarybų Sąjungai ir jos vadovybei nebeleidžia jiems logiškai pagalvoti, kad jų kelias ilgainiui gali privesti ir prives tikrai prie didžiausios tragedijos?!

Kas ką rašo ir sako

AMERIKIEČIAI PASIVILJO, O PRANCŪZAI DAR NE

Lietuvos "Komjaunimo Tiesa" (sausio 20 d.) atspausdino korespondenciją iš Paryžiaus jaunimo klausimu. Korespondencijos autorius J. Bočkarovas kalba apie Prancūzijos spaudoje keliamą klausimą dėl suteikimo jaunims žm on ė m s balsavimo teisės.

Pasirodo, kad kaip 1830 metais Prancūzijos monarchistinė konstitucija nustatė, jog tik 25 metų sulaukęs jaunas žmogus turi teisę dalyvauti rinkimuose ir balsuoti, taip tebėra iki šiai dienai. Dabar siūlo-

ma tą teisę suteikti 18 metų sulaukusiems vaikiniams ir merginoms.

Žinoma, mes, amerikiečiai, negalime per daug džiautis savo pranašumu šiuo klausimu. Juk ir čia dar tik pernai buvo suteikta balsavimo teisė 18 metų jaunuoliams. Stebėtinai ilgai ir čia reikėjo laukti tos protingos išvados, kad jaunam žmogui taip pat yra svarbu ir rūpi savo šalies reikalai, kaip ir senesnio amžiaus piliečiams. Teisingai korespondentas Bočkarovas sako:

"Šiuolaikiniai žmonės, išsivysčius masinėms informacijos priemonėms, jau

ankstyvoje jaunystėje gauda daug politinių, mokslinių ir kitokių žinių. Intelektuali linija atžvilgiu jie vystosi greičiau, negu praejusiame šimtetyje. Daugelis jų politiškai apsisprendžia 18 metų, įsijungia i socialinę kovą, būdingą šių dienų kapitalistinei visuomenei."

Idomu, kad Tarybų Sąjungoje jau nuo 1936 metų 18 metų sulaukusiems vaikiniams ir merginoms yra suteikta rinkimų ir balsavimo teisė. Panašiai yra ir kitose socialistinėse šalyse, komunistų vadovaujamose. Pasirodo, kad komunistai jaunų žmonių įtakos politikoje nebijo.

KANADIEČIAI, KAIP TIE RŪKORIAI?!

"Liaudies Balse" (sausio 28 d.) savo "Pastabose" drg. J. Y. sako:

"Mokslininkai, ekonomai ir politikieriai vis dažniau ir dažniau užsimena apie tai, kad Kanada neteks ir politinės nepriklausomybės, jei ji neišgelbės ekonominės nepriklausomybės nuo JAV korporacijų, bet su šiais perspektyvomis taip išeina, kaip ir su perspektyvomis rūkoriais.

Kaip rūkoriai nesustoja rūkyti, taip niekas nesiima žygių Kanados ekonominei nepriklausomybei gelbėti.

Žinoma, visi norėtų nepriklausomybės, bet jeigu tam reikia tiek tiek diržą suveržti, tai jau kitas dalykas.

Atrodo, kad visi laukia kaip ir kokio stebuklo, kuris tą problemą išspręstų.

Mes, žinoma, esame trūpūti optimistiškesnės nuomonės apie mūsų kaimynus kanadiečius. Jau ir dabar užsienio reikaluose jie nevisada pataiko i Dėdės Samo muziką. Su laiku jie pradės ir ekonominiai prieš jį pasišaukti. Nereikia nustoti vilties.

PASLAUGA NEMĖGSTANTIEMS PLEPĖJIMO

"Valstiečių Laikraštis" (sausio 20 d.) paduoda tokią "naujieną":

Pasiteiravus anglų džentelmeną, ką jis su savo kolegomis veikia uždarame vyrų klube, šis atsakė: "Sėdim ir tyliam." Tikrai, tylėjimas žmonėse — tradicinis anglų bruožas. Istorikai jį aiškina tuo, kad šis šalis trisrai gyvenama. Todėl niekas nenusteba, kai Lordų rūmų narys M. Sibou pasiūlė įvesti geležinkelinių linijose specialius vagonus tyliumams."

Juk yra vagonai nerūkantiems, — susierzines pasakė lordas. — Kodėl tad niekas iki šiol nepasirūpino apsaugoti žmonių nuo bendrakeleivių plepumo? O dabar, nenuvažiavus nė mylios, būtinai tau kas nors pasakys: "Koks puikus šandien oras, tiesa?"

Bet ką angilai sugalvos daryti su nesuvaldomais plepėtojais autobusuose? Šiais laikais daugiausia žmonių važinėja ne traukiniams, bet autobusais.

TOKS BAISUS SUVARŽYMAS

Urugvajaus lietuvių "Darbas" skundžiasi:

"Urugvajuje nėra teisės gauti atvirukė nuo motinos. Taip esame kaip sunkiųjų darbų kalėjime atskirti ("in comunicados") neturim teisės gauti nei atvirukės su

sveikinimais nuo motinos. Kurie turime tėvus, brolius ir seseris Socialistinėse Valstybėse, Urugvajaus paštas sunaikina visą spaudą. Laiškus, kurie ateina iš Socialistinių Valstybių pavėluoja įteikti, net po 4 ar 5 mėnesius sulaiko.

Pavyzdžiui, karo laike kareiviai gali gauti laiškų ir siunčia tėvams ir giminiams nuo mūšio fronto kur pilna visokių slapybių ir daug pavojų, o Urugvajus ne esąs nei kokiam kare ir turi normalus diplomatinis ryšius su Socialistinėm respublikom, bet, kodėl naikina spaudą ir laiškų. Pasaulyje tik nazi-fašistai degino ir naikino spaudą, bet ir jie patys pranyko taip kaip ta spauda."

APIE IZYMŲ LIETUVIŲ TAUTOS MOKSLININKĄ

Vienas Lietuvos veikėjas prisuntė mums lapuką iš kalendoriaus, kuriame parodoma, kad sausio 13 d. sukako lygiai 80 metų, kai gimė mokslininkas fiziologas Vladas Lašas, o mirė 1966 metais. Duomenys apie šį įžymų lietuvių tautos sūnų yra tokie:

Jis gimė Šiaurės Lietuvoje, valstiečio šeimoje. Baigęs gimnaziją, įstojo i Petrogrado universiteto fizikos-matematikos fakultetą, tačiau po metų persikėlė i Tartu universitetą studijuoti medicinos.

1918 m. V. Lašas su gydytojo diplomu grįžo i Lietuvą ir pradėjo dirbti Rokiškio ligoninėje. 1921 m. persikėlė i Kauną ir dėstė fiziologiją Aukštuosiuose kursuose. Po metų šie kursai buvo pertvarkyti i Kauno (Lietuvos) universitetą, o V. Lašas paskirtas profesoriumi.

1922-1924 m. V. Lašas tobulinosi Berlyno, Prahos, Paryžiaus universitetuose ir 1926 m. sėkmingai apgynė medicinos mokslų daktaro disertaciją.

Po Didžiojo Tėvynės karo V. Lašas buvo išrinktas atkuriamojai LTSR Mokslų akademijos akademiku ir daug nuveikė, organizuodamas akademijos institutus, derindamas ir kontroliuodamas jų darbą.

1948 m. jis buvo išrinktas TSRS Medicinos Mokslų akademijos nariu-korespondentu.

Profesoriaus buvo puikus pedagogas ir organizatorius. Jorūpsčių išliko dabartiniai Kauno Medicinos instituto rūmai, taip pat ir Kauno klinikinė ligoninė. Jis paruošė didelį būrį jaunų specialistų bei aukštą kvalifikaciją mokslinių kadru.

V. Lašas tyrė Lietuvos gyventojų, mitybos, anafilaksijos, alergijos ir šokų prigimties klausimus. Jis yra 125 mokslinių darbų, dešimties straipsnių autorius ir bendradarbis.

IVAIRENYBĖS

Venecijoje susstrikavo gondolų irkuotojai. Jie protestuoja prieš reikalavimą laikyti vienos krypties judėjimo Didžiojo krantu.

Keliai į širdies gelmes, arba širdies zondavimas (tyrimas)

Teisingiau šią procedūrą vadinti intrakardiniu tyrimu — tyrimu pačioje širdyje. Širdies zondavimas pa-neigia iki šiol populiarių širdies suvokimą — paslaptingas, „drovus“ organas, kuris, jei nenustoją plakės vien tik pažvelgus į jį, tai prisilietus — tikrai sustos. O iš tikrųjų, širdis — pompa. Kartais nesuprantama, kaip, prizinga, bet, deja, tik pompa, į ją galima įkišti vamzdelį — zondą, adatą ar net nedidelį aparatuką. Tai ir yra širdies zondavimas. Į širdį galima patekti įvairiais keliais. Dažniausiai per kraujagysles: jos „iš-eina“ ar „įeina“ į širdį. Dabar retai kada tenka prapliauti kraujagyslę. Ras-ta būdų, kuriais zondai į kraujagyslę įvedami per įdurta adatą. Ligoniai tai iškęsti net lengviau, negu paprastą vaistų injekciją, mat, prieš duriant, ta veta ap-marinama. Tyrimas ligonio visai nevargina tuo atveju, jei jis nebijo. O įtikinti, kad širdies zondavimas — ne viduramžių kankinimo forma, jau gydytojo pareiga.

Zondui patekus į širdį, siekiama sužinoti daugiau informacijos. Šiuo metu pagrindinį žodį „taria“ apar-tūra. Aparatūra — intra-kardinių tyrimų laborato-rijos esmė. Be modernios ir, deja, labai brangios aparatūros širdies zonduoti ne-įmanoma. Intrakardinio ty-rimo laboratorijose papras-tai greta medikų dirba aukštos kvalifikacijos inžinieriai elektroniku, techniku. Taigi gydytojo specialybės sąvoka labai išsiplėtė — iki šiol Sveikatos apsaugos mi-nisterijos indeksuose ji ne-apriibota. Jis ir chirurgas, ir rentgenologas, ir fiziolo-gas, ir bent truputį techni-kas, fotografas. Aparatūra padeda išmatuoti spau-dimą, nustatyti, kiek deguo-nies turi kraujas atskirose širdies kamerose, apskai-čiuoti gausybę širdies veiklos parametrų. Visa tai žinant, galima ne tik diag-nozuoti susirgimą, bet ir nustatyti organizmo rezervas, prognozuoti ligos eigą, operacijos sėkmę bei rezul-tatus.

Bene aiškiausia tyrimo dalis yra rentgenokontas-tinis tyrimas. Per zondą į kraujagyslę ar širdies dalį suleidžiamas medikamentas, kuris yra matomas rentge-no aparatu. Televizoriaus ekrane galima stebėti tiria-mo organo sienelių nelygu-mus, susiraukšlėjimus, su-siaurėjimus, sekli, kur yra šis medikamentas. Šis vaiz-das įrašomas į filmo juos-tą. Aparatūra galima pa-daryti daugiau kaip šimtą nuotraukų per se-kundę. Filmą vėliau išna-grinėja terapeutai ir chi-rurgai, bendromis įėjomis numatoma tolimesnį gydy-mo eigą.

Kontrastinis tyrimas pa-

Liaudies Balsas

Pažangus Kanados lietuvių savaitraštis, einąs nuo 1932 metų. Laikė 1938-1939 metų eįs du syk į savai-tę.

Liaudies Balsas yra skaitomas ne itk Kanadoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose, bet ir Pietų Ameri-koje, Skotijoje ir Tarybų Lietuvoje.

Liaudies Balso prenumerata Kanadoje ir J.A.V.. \$5 į metus, o visur kitur \$7.00.

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 140, Ont., Canada

Hartford, Conn.

Sausio 25 dieną mirė Vin-cas Staugaitis, sulaukęs gražaus amžiaus. Buvo gi-mė Lietuvoje. Visą gyveni-mą praleido Hartfordo apy-linkėje ir West Suffield, Conn. Priklausė prie Sū-nų ir Dukterų Draugijos, prie LLD ir buvo garbės na-riū Laisvės choro. Paliko du posūnius ir anūką su šei-ma. Tai buvo nuoširdus „Laisvės“ ir darbininkų rei-kaikų rėmėjas, visur pri-sidėjo su parama svarbiems reikalams.

Po jo žmonos mirties vie-nas gyvenimo savo name. Kai posūnis išvažiuodavo Flori-don, tai anūkas ir jo žmona labai gražiai juo rūpinosi ir palaidojo Rose Hill Memo-rial Park kapinėse. Buvo daug gražių gėlių nuo drau-gijų ir giminių.

O. Silks pasakė labai tin-kamą atsisveikinimo kalbą, apibūdindama jo gyvenimą ir gerus darbus. Dar vi-sai neseniai velionis davo-nojo „Laisvės“ 500 dolerių po vardu „Laisvės Drau-gas“.

Mes liūdinti jo vienmin-čiai draugai reiškiamo gi-lią užuojautą jo artimie-siems liudiesio valandėje, o jam po ilgos kelionės lai-čiulba paukšteliai gražioje gamtos aplinkumoje.

Laisvės choras turėjo sa-vo susirinkimą. Nors buvo neskaitlingas, bet narių nuotaika buvo gera. Pa-teiktas metinis praneši-mas. Pasirodė, kad turė-jome gerus metus. Turėjo-mes parengimų ir du gra-žius išvažiavimus. Išdas eina žemyn, bet nenusime-name, žiūrime į priekį. Nu-tarta rengti pavasarinį pa-rengimą su dainomis. Sudaryta darbšti komisija. Manau, kad ji surooš k-nors įdomaus. Tik tėmyki-mes laiką ir paremkime jū darbą.

Namo bendrovė turėjo sa-vo metinį susirinkimą sau-sio 30 d. Narių dalyvavo jau mažiau, bet visi gerai nusiteikę. Išklausė praneši-mą apie namo stovį. Nutarė dar laikytis toliau. Pa-skyrė „Laisvės“ 10 dol. Gas-padinės pavaišino skaniais pietumis.

V. K.

Cliffside Park, N. J.

Adelė Bakūnienė per daug metų vis skundėsi, kad ne-gerai jaučiasi su koja. Vis manė ir laukė kol praeis, bet nepraėjo skausmas. Nu-vykus pas gydytoją, jis nie-ko nesurado, bet patarė va-žiuoti į Columbia Presby-terian Hospital New York-e.

Taigi, 1969 metais Adelė pasidavė į ligoninę. Ten, po ilgų tyrinėjimų, priėjo išva-dos, kad reikia nuplauti kairiąją koją (8 colius). Ji ligoninėje išbuvo apie tris mėnesius.

Parvažiavus namo, išmo-ko viską pasidaryti važinė-dama ant ratukų.

Po metų ir pusės pradėjo Adelė skaudėti kitą koją. Ir vėl ji pasidavė į tą pa-čią ligoninę, kur reikėjo nu-piauti vieną dešinės kojos pirštą. Operacija padary-ta sausio 20 d. Ligoninės adresas toks: Columbia Presbyterian Hospital, W. 108th St. & Broadway, New York City.

:-: :-: :-:

Dabar žodis apie J. Ba-kūną, kuris jau per eilę me-

tų kankinamas „Parkinson“ ligos. Pats negali nei ap-sirengti. Laimė, kad turi gerus vaikus, tris sūnus ir vieną dukterį, kurie pa-gelbsti tėvams.

Abu Bakūnai yra nariai LLD ir LDS vietinių kuopų. J. Bakūnas per 30 metų buvo LDS kuopos pirminin-ku.

Linkiu abiem draugam greit pasveikti.

George Stasiukaitis

Brockton, Mass.

Pranešu, kad sausio 29 dieną netikėtai mirė „Lais-vės“ skaitytojas Antanas Raila. Vakare rado jo na-muose jį nukritusį, pusgy-vį. Buvo nuvežtas į ligo-ninę, bet jau gyvybės nebu-vo galima išgelbėti. Palai-dotas vasario 2 dieną.

Geo. Shimaitis

Worcester, Mass.

LDS 57 kuopos susirinki-mas įvyks vasario 13 d., 29 Endicott St. svetainėje. Pradžią 2 val. po pietų.

Kviečiame visus narius dalyvauti šiame pirmame šių metų susirinkime. Turime daug reikalų aptarti.

Teko kalbėti su finansų sekretore, kuri sakė, kad pernai visi nariai gerai ko-operavo, pasi mokėdami duokles už visus metus. Tas jai pagelbėjo, sumažino dar-bą ir susirinkimų laikymo išlaidas. Visuomet, kasmet, nariai mokėmė į kuopos iš-dą po 50c dėl kuopos palaikymo išlaidų. Praeitais me-tais to nemokėjome.

Būtų gerai, kad ir šiemet pasimokėtume duokles pra-džioje metų. Tas palengvin-tų jums ir finansų sekreto-rei, nes ji dabar gyvena ki-tame artimame miestelyje Holdene.

Šiemet įvyksta LDS sei-mas, turėsime šiame susirinkime nominuoti į Centro Valdybą kandidatus. Tai dalyvausime susirinkime ir nominuokime darbusius, tin-kamus kandidatus.

J. Jaskevičius

Sekr.-Izd. (11)

Vatikanas. — Jezuitų or-dinas paskelbė pilną pasi-tenkinimą tikėjimo laisve Lenkijoje. Sako, katalikų kumigai gali atlikti religij-nes apeigas be jokio truk-dymo.

FAIRFIELD, CONN.

Mirus

Jonui Petrušaičiui

Reiškiamo gilią užuojautą velionio artimiesiems ir draugams.

A. Mureikai Alvin Valatka
A. Marozas Algird Arison
M. J. Strižauskai M. Arison

M. Valatkienė

Prisimename

Skaudžiai ir liūdnai praslinko keletas metų kai mirė mano tėveliai. Ilgai, ilgai juos prisimi-siu ir mano širdyje padaryta žaizda nesu-mažėjo.

KAZYS KAPICIAUSKAS, tėvelis mirė vasario 9, 1944
VERA KAPICIAUSKIENĖ, motina mirė gruodžio 2, 1967

Adelė ir Bill' Kumpan

Dukra ir žentas

Binghamton, N. Y.

Pataisymas

„Laisvės“ num. 8 (sausio 28 d. laidoje) lauzdami laikraštį sumaišėme drau-go Vinco Bovino raštą „Gimtojo krašto temomis.“ Labai atsiprašome pirmiau-sia drg. Boviną, o taip pat ir skaitytojus.

Čia perspausdiname tris paragrafus, kurie buvo su-maišyti:

Diuponas kreipėsi į saugu-mo (policijos) komisarą — jie susitinka, daro suokalbi, kad afrikietsis vaikas bū-tų sumistas ir pašalintas kaip subversyvus elementas. Taip ir padaryta — dar ne-matytas ir negirdėtas neg-ras studentas tampa paša-lintas. O Diuponas, kaip re-akcinių dogmų propaguoto-jas, atlikęs šlykščius veiks-mus — išlieka kaip teisus teigiamas herojus. Tai to-kia meninio kūrinio baiga. Autorius, matyt, parašė Diupono pasaulėžiūros ko-piją.

Kritikai apie kritiką

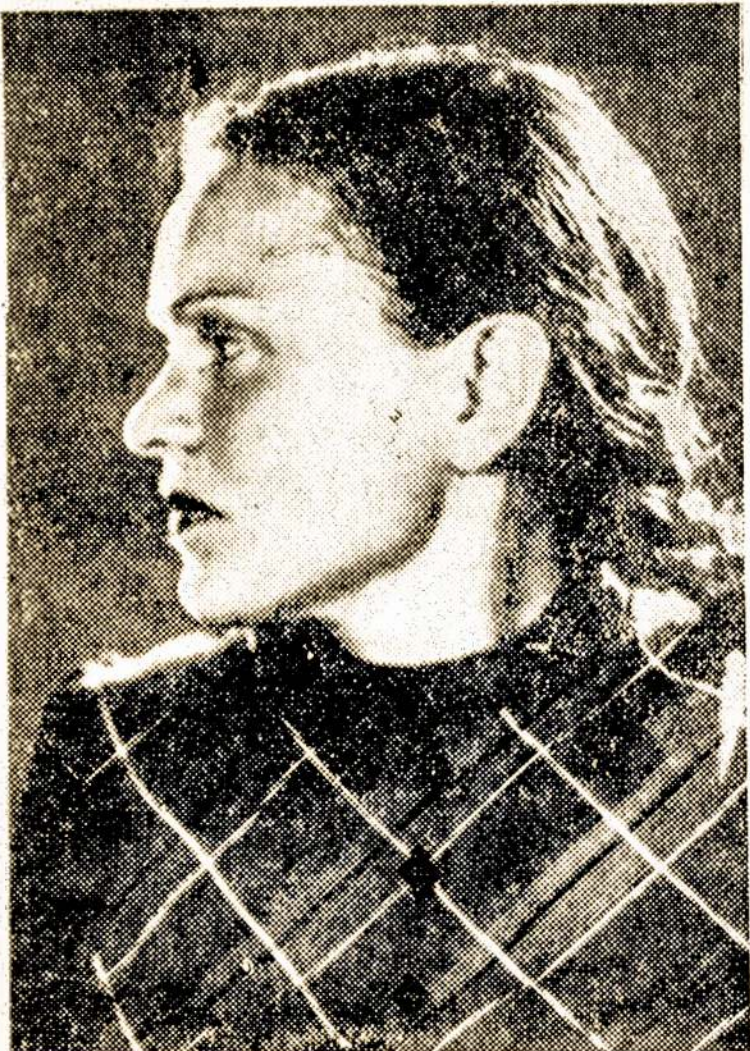
Pabaigoje pereitų metų (spalyje) Tarybų Lietuvos literatūros kritikai susirin-ko Vilniuje ir diskutavo sa-vo profesijos problemas — apie tai plačiai rašė „Lite-ratūra ir menas.“ O lapkri-čio mėnesyje Pabaltijos so-cialistinių šalių kritikai Ry-goje (Latvijoje) aptarė lite-ratūros esmines problemas. Vilniaus pokalbyje dalyva-vo literatai, kritikai, kaip K. Korsakas, J. Bielinis, J. Lankutis, A. Masionis, B. Raguotis, D. Šniukas, V. Areška, K. Nastopka, „Tie-sos“ redakcija ir kiti.

Žinoma, tai

DR. A. PETRIKA

Iš atsiminimų apie išymiąją lietuvių tautos poetę

Lietuvos TSR Mokslų Akademijos daugiastomo leidinio "Literatūra ir kalba" IV tome randame daug labai jaudinančių įvairių asmenų atsiminimų apie Salomėją Nėrį. Noriu su jais supažindinti "Laisvės" skaitytojus. Prašome pasiskaityti:

"Pirmą kartą su S. Nėriu susipažinau Palangoje. Mane su ja supažindino kažkuris iš "kairiųjų" studentų. Prieš supažindindamas, apibūdino kaip gabią poetę, truputį svyruojančią "tarp kairės ir dešinės," rašančią katalikiškuose žurnaluose, laikračiuose.

Ji man pasirodė lėta, tyli, kukli, be galo simpatiška, mokanti daugiau tylėti ir klausytis, negu pati kalbėti. Sukosi tuomet apie ją įvairaus jaunimo. Man, pripratusiai provincijos mokytojai, atvykusiam iš šiaulių, net nepatogu buvo tarp jų maišytis."

D. Pinigis

Poetė trumpai apie save: "S. Nėris nemėgo apie save, savo kūrybą kalbėti. Tikrai viena kartą ji man paskaitė Palangoje sukurta eilėraštį. Tai buvo gražus, nuotaikingi rudens vaizdo posmai, kurie nesiderino su saulėta vasaros diena mikiuose Baltijos kopose. Tai mane labai nustebino. Paklausiau, kodėl ji rašanti apie krintančius auksinius medžių lapus, rudens melancholiją tada, kai aplink tokia karšta vasara, jaunystė. S. Nėris susimasčiusi atsakė, kad jai telikę dainuoti apie rudenį. Šio jos eilėraščio išspausdinto niekur man neteko matyti."

P. Cvirkaitė-Dirgienė

"Vėliau susitikome vėl Maskvoje. Paskutinis mūsų dviejų pasimatymas buvo

ta. Mes įtikinėjome, kad tenai ir gydytojais geresni specialistai, ir vaistų daugiau yra. Tačiau S. Nėris nenorėjo važiuoti, buvo prislėgtos nuotaikos. Ji sakė, kad geriau jau būtų mirti Lietuvoje."

A. Nosovaitė

"Bėga metai, eina mėnesiai, slenka dienos. Ir kiekviena pragyventa valanda vis labiau atitolina mus nuo gyvos S. Nėries. Tačiau kiek bebūtų pragyventa jų, tų valandų, dienų, mėnesių ir metų, užmiršimo dulkės vis tiek nepaliečia jos vardo. Visa Tarybų Lietuva, visi jos darbo žmonės su gilia pagarba šviesiu pasididžiavimu taria šį vardą. S. Nėris — viena tauriausių ir šauniausių lietuvių tautos dukrų, visos savo jėgas, visą savo širdį ir poetinį talentą atidavė savosios tautos laimei ir laisvei, visos tarybinės liaudies kovai už šviesią ateitį, už taiką pasaulio tautų tarpe, už komunistinės visuomenės sukūrimą. Jos kovingi, mobilizuojantieji, giliai idėjiški ir nepalyginamo meistriskumo kūriniai šiandien žinomi kiekvienam mūsų respublikos kampelyje, ypač mylimi moksleivijos ir jaunimo tarpe..."

Su nepalaužiamu viltim, su nepalenkiamu tikėjimu žvelgė S. Nėris į ateitį. Nauji ir nauji jos posmai dainavo apie išlaisvintą žemę, pražydejusius sodus, gintarinius Baltijos krantus, apie laisvą lietuvių, pakilusių naujam gyvenimui. Ir šie posmai tebekalbą šiandien, kai jau krašte užgydytos karo žaizdos, kai gyvenimas nužengęs tūkstančiamyiais žingsniais į priekį.

J. Baltušis

Tai gražus balsas nuo tų, kurie atžymėjo Salomėjos Nėries nuveiktus darbus! — "Greičiau, greičiau į Lietuvą! — kalbėdavo S. Nėris, ir jos akys žibėdavo viltis ir džiaugsmas. — Aš taip noriu kuo greičiau būti namie... Ir daiktus savo aš jau pradėjau dėliotis... Greičiau prie savo židinio ugnelės..."

— Bet ar mes rasim savo viltis ir džiaugsmus. — ten pabuvojo, ir netrupai, didžiausi mūsų tautos priešai... — Be abejo, ten daug kas bus kitaip, negu mes čia vaizduojamės. Bet baigsis karas, mes viską, ką rasime, sugriautą, atstatysime savo rankomis. Mes dirbsime taip, kaip niekad nedirbome..."

Visa tai praėjo, ir po beržais svyruojuoliais išdygo naujas kapas, kurį štai jau keliolika metų lanko žmonės, tūkstančiai žmonių, kurie S. Nėrį pažinojo ir kurie niekad nebuvo matę. Ir nuo to kapo į gyvenimą jie grįžta tuo tvirtesni, skaidresni, dar labiau mylėdami gyvenimą ir mūsų didžiąją rytdieną, kurią išmijoji poetė matė savo vizijoje ir kuriuo visa siekia tikėti.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Aido Choro 60-osios metinės

Prisimename, kaip puikiai buvo paminėta Aido 50 metų sukaktis, kuri įvyko 1962 metais, Schwaben Hall, Brooklyne. Jau dešimt metų praėjo nuo to šaunaus Aukšinio Jubilėjaus paminėjimo ir, galima pasakyti, kad Aido choras per šį dešimtmetį gana gerai išsilaikė. Buvo suvaidinta keletas operėčių, dalyvauta ne tik lietuvių, bet ir kitataučių koncertuose, dainuota net ir New Yorko Town Hall. Reikia pripažinti, kad paskutinio dešimtmečio meno darbuotė Aido choro istorijoje yra gražus priedas prie Aukšinio Jubilėjaus.

Atžymėjimui Aido choro 60 metų meninės veiklos, rengiamas sukaktuvinis banketas su menine programa, kuris įvyks šių metų gegužės 7 dieną, Lietuvių Piliečių klube, Maspeth, N. Y. Šia proga Aidas išleis Jubiliejinę Programą, kurioje tilps santrauka iš Choro veiklos.

Jubiliejinės Programos formatas bus vidutinio dydžio, kurioje galės tilpti chorų, organizacijų, prekybininkų bei atskirų asmenų sveikinimai.

Tikime, kad pažangieji lietuviai, dainos mylėtojai iš arti ir toli, teiks atsiliepti ir pasveikinti New Yorko Aido chorą 60-ųjų metinių proga.

Finansinius sveikinimus prašome prisiųsti ne vėliau balandžio 1 dienos, kad galėtume laiku priduoti spaudai. Adresas:

AIDO CHORAS

102-02 Liberty Ave.

Ozone Park, N. Y. 11417

Prisiminiami, kiekvienam sveikintojui bus pasiūsta Jubiliejinė Programa. Laukiame draugiško pritarimo ir nuoširdžios paramos.

Jubiliejinis Komitetas

LDS narių dėmesiai

Reikia atlikti kandidatų nominavimą vasario mėn.

Praeitame "Tiesos" numeryje buvo pranešta apie nominavimą kandidatų į LDS Centro Valdybą.

Maža dalis kuopų atliko nominacijas sausio mėnesį. LDS centras pasiuntė vitus, kurie atliktų kandidatų varduose reikiamą surašyti blankoje. Blankas reikiama pasiųsti į LDS centrą tuojuo po kuopos susirinkimo. Patariame kuopų sekretoriams ilgai nelaikyti blankų pas save.

Prašome visas kuopas, kurios neatliko nominacijų sausio mėnesį, atlikti vasario mėnesį kuopų susirinkimuose. Visi tų kuopų nariai turėtų dėti pastangas

— Bet ar mes rasim savo viltis ir džiaugsmus. — ten pabuvojo, ir netrupai, didžiausi mūsų tautos priešai... — Be abejo, ten daug kas bus kitaip, negu mes čia vaizduojamės. Bet baigsis karas, mes viską, ką rasime, sugriautą, atstatysime savo rankomis. Mes dirbsime taip, kaip niekad nedirbome..."

Visa tai praėjo, ir po beržais svyruojuoliais išdygo naujas kapas, kurį štai jau keliolika metų lanko žmonės, tūkstančiai žmonių, kurie S. Nėrį pažinojo ir kurie niekad nebuvo matę. Ir nuo to kapo į gyvenimą jie grįžta tuo tvirtesni, skaidresni, dar labiau mylėdami gyvenimą ir mūsų didžiąją rytdieną, kurią išmijoji poetė matė savo vizijoje ir kuriuo visa siekia tikėti.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo jai dėkingas už tą didžią draugystę, kuri praturtino mano gyvenimą nepakartojama, nuostabią šiuo metu.

Ir aš dažnai ateinu prie šio kapo. Stoviu prie jo ir galvoju, kad S. Nėris mūsų tautos širdyje dabar yra ne mažiau gyva, negu tuo metu, kada ji gyveno mūsų tarpe. Ir jaučiuosi be galo j